

Telegraful Român.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 14 cor., 6 luni 7 cor., 3 luni 3 cor. 50 fil.
Pentru monarhie pe an 16 cor., 6 luni 8 cor., 3 luni 4 cor.
Pentru străinătate pe an 24 cor., 6 luni 12 cor., 3 luni 6 cor.

Abonamentele și inserțiunile
să se adreseze Administrației tipogr. arhid., Sibiu, str. Măcelarilor 45.

Corespondențele
să se adreseze Redacției «Telegrafului Român», str. Măcelarilor Nr. 45.
Scrisori nefrancate se refuză. — Articoli nepublicați nu se înapoiază.

INSETIUNILE:

Pentru odată 14 fil., — de douări 24 fil., — de treiori 30 fil.,
rândul cu litere garmond.

Regele și popoarele sale.

Sâmbătă, în 4 Iulie n. după terminarea înmormântării remășițelor pământești ale Moștenitorului de tron, Arhiducele Francisc Ferdinand, și ale soției sale, Prințesa Sofia de Hohenberg, Maiestatea Sa, Impăratul și Regele Francisc Iosif I a adresat ministrilor președintă Stürgkh și Tisza, precum și ministrului comun de finanțe Bilinski, următorul autograf preainalt, pentru a fi adus cuprinsul seu la cunoștința tuturor popoarelor din monarhia austro-ungară:

Lubite conte Tisza! Adânc mișcat stau sub impresia nenorocitului fapt, care mi-a răpit pe nepotul meu mult iubit, în mijlocul activității închinante serioasei desăvârșiri a datoriei, împreună cu generoasa sa soție, care în ora primejdiei a stat credinciosă lângă el, punându-mă pe mine și casa mea în doliu cel mai dureros.

Dacă pot avea o măngăiere în aceasta amară suferință o pot afla în nenumeratele dovezi de caldă afecțiune și de sinceră condurere, manifestate față de mine în zilele trecute din toate cercurile poporațiunii.

O mână criminală mi-a răpit o rudă iubită și un colaborator credincios, și a simuls copiilor abia ești din etatea cea mai fragedă, avisăți la scut, tot ce aveau mai scump pe pământ, făcând se cădă o durere nespusă pe capetele lor nevinovate.

Nebunia unui mic grup de rătăciți nu va putea însă se clăine legăturile sfinte dintre mine și popoarele mele; ea nu ajunge până la sentimentele de dragoste sinceră, manifestate față de mine și casa mea domnitoare de nou din toate părțile monarhiei, în mod atât de mișcător.

Șase decenii și jumătate am împărtășit cu popoarele mele dureri și bucurii, mereu conștient și în orele

cele mai grele de înaltele mele dato-rițe, de responsabilitatea pentru soartea milioanelor, pentru cari am se dau socoteală celui atotputernic.

Noua cercare dureroasă, căzută asupra mea și alor mei din nescrutabilă voință a lui Dumnezeu, va întări în mine hotărârea de a merge pe calea recunoscută de dreaptă până la ultima resuflare, spre binele popoarelor mele. Si dacă voi putea lăsa odată garanția iubirii lor, ca prețioasă moștenire urmașului meu, aceasta va fi cea mai frumoasă răsplătă a îngrijirii mele părintești.

Te însărcinez, se aduci la cunoștința tuturor cari în aceste zile pline de durere s'au strâns în jurul tronului cu probată credință și supunere, mulțumirea mea adânc simțită.

Viena, în 4 Iulie 1914. *Francisc Iosif* m. p.

Regele și armata.

Tot în 4 Iulie n. c. a adresat Maiestatea Sa Monarhul și armatei următorul *ordin de zi*:

Alteța Sa imperială și regală, generalul de cavalerie și admirul, Arhiducele *Francisc Ferdinand*, inspector general al întregei puteri armate, a căzut jertfă unui atentat scârbos și în jale adânc simțită deplâng, împreună cu întreaga mea putere armată, pe fericul, a cărui ultimă activitate a fost împlinirea datorinței militare, lui atât de scumpă. Ultimul seu ordin a fost adresat trupelor brave, cari cu credință și cu bucurie năzuesc în Bosnia și Herțegovina spre deplina perfecționare.

Pe cât de înaltă a fost poziția pe care am fost dat'o decedatului în puterea mea armată, de pe uscat și apă, pe atât de înaltă era concepția sa despre misiunile primite. Ne-a fost

răpit din mijlocul activității sale productive!

Ne plecăm îndurerăți în față voinței nescrutabile a celui atot puternic, care a cerut o jertfă nemăsurată dela mine, dela puterea mea armată și dela patrie. Si totuș nu perd speranța într'un viitor prietic, convins fiind, că cu toată nefericirea de care am putea fi atinsă, monarhia își are sigurul seu razim în puterea armată a Austro-Ungariei, neclătită în credință și cu o alipire care desconsideră moartea.

Viena, în 4 Iulie 1914. *Francisc Iosif* m. p.

Întărirea Ardealului. Sub titlul acesta publică domnul maior ces. și reg. în retragere *Georg Fleșariu* un articol în ziarul „Salzburger Volksblatt”, arătând în el, că nu este nici o trebuință de întăriri în Ardeal, dar nici altundeva, ci este trebuință de crearea unei situații mai prielnice pe seama diferitelor popoare din monarhie, — în Ardeal pe seama Romanilor, cari apoii mulțumiți cu situația, vor apăra ei Ardealul, mai bine decât orice fel de întăriri. Si ei doară nu cer mult: dreptate! Să se facă acest act de dreptate, care e mai prețios pentru monarhie decât toate zidurile, toate turnurile, toate întăririle!

Inmormântarea

Arhiducelui *Francisc Ferdinand* și a soției sale *Sofia*.

Lung a fost drumul pe care l-au făcut sacerdile cu corpurile nefnăsuflite ale mult regretătorilor: *Francisc Ferdinand*, moștenitorul de tron, și soția sa *Sofia*, lung dar frumos. A fost un drum de jale și de durere generală. Din Serafevo sacerdile au plecat cu tren separat la Metcovici, iar de aci au fost duse pe mare, cu vasul de răsboiu „Viribus Unitis” la Triest, și de aci cu trenul la Viena. Pe mare au fost purtate sacerdile din motivul, ca să se dea ocazia marinei să-și manifeste și ea doliul față de admirul ei. În Triest sacerdile au sosit Joi dimineață. Multime de lume îndurerată le-a așteptat. Au fost duse apoi cu mare solemnitate la gară și așezate în trenul special, care le-a dus la Viena. Aici au sosit seara la orele

zece. La gară erau așteptate de Arhiducele Carol Francisc Iosif, Moștenitorul de tron, de membri ai casei domnitoare, de generali și de demnitarii curții. Damele erau îmbrăcate în haine de doliu. Sicriile au fost ridicate din vagon și transportate în sala de așteptare a curții, care era prefațată în capelă. Aci preoții curții au dat binecuvântare sacerdilor, și apoi cortegiul funebral s'a pus în mișcare. Afară pe străzi multe salută sicriile așezate pe două dricuri și escortate de garda palatului și de trupe militare. Sosind la reședință, sicriile au fost de nou binecuvântate de preoți și transportate în capela curții, îmbrăcată de tot în negru. Capela a fost apoi închisă, după sicriile au fost așezate pe căte un catafalce frumos.

Vineri dimineață capela a fost deschisă și s'a dat vœu publicului să vadă sicriile. Sute de mii de oameni au incunjurat sicriile, între lacrimi și suspine, iar la orele 12 din zi capela a fost închisă de nou. La orele 4 după ameazi s'a făcut înmormântarea solemnă, prin Arhiepiscopul și cardinalul Piffi din Viena, cu asistență mare. Au fost de față Maiestatea Sa, Impăratul și Regele Francis Iosif I, toți membrii casei domnitoare, delegațiile parlamentelor, ministrilor, dignitarii înalti, reprezentanții puterilor mari, și o mică delegație română, care a depus și o cunună frumoasă pe sicriul moștenitorului de tron, cu inscripția: „Români din Ungaria și Transilvania, nobilului lor protector”. Ceremonia a ținut jumătate de oră. La acul solemn al înmormântării copiii Moștenitorului de tron nu au fost admisi, ci ei au fost aduși la sicriile părinților lor abia sara la orele opt și jumătate. Erau însoțiti de mătușa lor, contesa Henrieta Chotec. Bieții copii au isbuinit în planșe cu hohot. Au imbrățișat și sărutat sicriile părinților lor. Cam jumătate de oră au stat împreună cu morții lor părinți, apoi au fost duși acasă, la Belvedere.

La orele zece noaptea sicriile au fost de nou ridicate și duse la gară, pentru a fi trasportate la Arstetten, unde era gătită cripta, pentru a le lua în primire. De la palat până la gară, armata forma spalir pe ambele laturi ale străzilor. În felul acesta și-a luat armata rămas bun dela inspectorul ei general. Dispoziția aceasta s'a luat la ordinul expres al Maiestății Sale.

Pe unde treceau sicriile, se plecau steagurile armatei, în sunetul tobelor și al

— „Maiestate! — răspunse la acestea femeea, cu conștiință unui suflet curat, cu energia unei însușiri ce nutrește în ea o credință sfântă: Am ales. Viața mea și a copiilor mei e în mâna ta, aceasta mi-o poți lua, dar de credință mea, de Isus nu mă poți despărți, caci mă leagă strâns de el cu grăția, cu iubirea lui... Pentru noi creștinii moartea nu e blestem, căci doar ai putut vedea până acum, din atâtea și atâtea exemple, cu cătă căldură își aplăcu bieții capetele sub bardele călăilor și cum mureau cu zâmbetul pe buze pentru el... pentru Isus... pentru credință, pentru învățăturile lui. Moartea și pentru mine nu e altceva decât punctea, peste care voi trece la Isus. Imi iubesc copilașii, le doresc fericeala, dar aceasta numai dela Dumnezeu. Cere-mi, Maiestate, săngele, cere-mi viața, căci îți dău cu placere, dar de credință nu mă despărți, nici eu și nici copilașii mei. Așa-i? Pui mamei?“

— „Da, mămică. Noi încă vom muri și vom merge apoi cu toții acolo sus... în ceriu, unde ne așteaptă cu drag tăticul, unde ne așteaptă cu neastămpăr...“

— „Iți trag în sabie copiii!...“

— „Fă ce-ți place. Ceata martirilor se va înmulți în ceriu cu săse fingeri pe părul blond și vor ruga acolo sus de Dumnezeu să-ți trimîtă și tă harul său, să-ți înmoie inima de fier, să sameni mai mult a om. Nu te teme, că de și sunt mai mici, ei vor

FOIȘOARĂ.

Din vremile păgâne.

— Povestire religioasă, de Fr. Schmid, prelucrată de A. Nan. —

(Urmare).

Ingenunchiară în jurul cadavrului și era fericit atât de fericit, acela, care l atingea. Acesta-i săruta mâna săngheroasă, acela buzele sale palide și învinete și-l scăldau în lacrimi curate ca mărgeanul, în lacrimi limpezi, limpezi cum este mirul.

Plângerea biata mamă văduvită, cu părul resfrat și plângău copilașii în vață sășietor... Multimea sta încremenită, impăratul privea uluit...

— „Asculta!... Asculta, tirane, glasul acestor ingerăși, pe cari spada ta... spada ta barbare... i-a lipsit de tată, i-a făcut stăini în largul lumiei tulburate! Asculta!... Asculta; la plânsul lor o înimă de piatră s-ar înmuia ca turta de ceară! Asculta tirane!... Asculta! Unde și-e înima, barbare? Tu nu porti înimă în pieptul tău de ghiață?“

— „Privește copilașii aceștia orfani, pe cari tu... tu tirane... i-a lipsit de cea mai mare comoară, pe care nici puterea ta împăratească nu-i în stare a le-o reinapoiă...“

Privește-i eu cătă dragoste netezesc ei părul încalcit al părintelui lor... Privește-i... privesc-i mult!... În inima ta nu pătrunde glasul tângitor al acestor naufragiați de tine?... O! tu nu porti în tine înimă, tu nu știi de sentimente!... Nu... Nu... Tu ești păgân..., tu ești barbar... Păgânul nu simte... Nu... nu!...“

O priveliște îngrozitoare a fost scena aceasta și pentru Dioclezian, căci glasul orfanilor a pătruns și în sufletul său barbar, și-a umplut toate ungherile și nu s'a stins îndată, ci a rămas acolo încă multă vreme să-l mustre, să-i alunge pacea și ziua și noaptea. Imaginea copilașilor încă i-să înțipește adânc pe fundul sufletului său, și numai după vreme indelungată însă a putut spălată... Vedea copilașii în toată noaptea plângând în jurul cadavrului adorat, îi vedea și ziua tot mereu și sufletul său nu și găsea o liniște de-o clipă.“

Oi de căte ori vei auzi încă glasul orfanilor, păgâne, care te va ținea vecinic în insomnie, care-i va sfășia sufletul, aşa cum sfășie azi călăii tăi meschini carne creștinilor. De căte ori ai să te înforzi de venuinile tale, de imaginea acestor copilași, glasul căroră implu blâstemul tăiilor.

*Dioclezian, după cum spun istoricii creștini ai veacului acelaia, la un an după persecuționi a abzis de tron, maltratat de un chie sufletește și într-un restul vieții și l-a petrecut retras în pocăință.

Dioclezian încă părea pătruns de cătă sânge și svon de tânguire. S'a trezit și în inima sa pustie pe vre-o căteva clipe milă, dar auzind vaetele și horcătul muribunzilor — distracțiile sale sufletești — se schimbă și se trezi din nou în sufletul său cernit de păcate postă de patimă, de simț de răzbunare, de dor de distracții împreună cu valuri de sânge roșu...

Răutatea nu poate cunoaște milă, când observă privirea compătimitoare a multimei, când știe că marea de oameni așteaptă ca familia aceasta, ce-i drept nobilă dar creștină, să fie agrățată, când știe că ei au să fie dușmani nelimpăcați ai zeilor, că voiața împăratului roman față de acești vermi are să rămână numai voință și nu poruncă...

De aceea părandu-i rău de lașitatea sa de până acum, porunci să-i așeze din nou în față tronului.

— „Capul acela săngheros, cred că-i a imprășiat prostie. Aceasta va fi și soarta ta și a copiilor, dacă nu vei abzice de credințele deșăvăță și nu te vei reintorce la adevărății zei ai Romei. Neagă semnul joscnic al nemernicei voastre credințe, jertfește zeilor și atunci plăcerile tuturor graților îți vor umplea sufletul și casa ta voiu face-o bogată și fericită, căci împăratul imperiului roman te va lăsa sub scutul său. Trebuie să știi, că Dioclezian pe căt e de crud, aşa și e de dănic.“

trămbitilor, iar cei din mulțimea mare își descompereau tăcuți capetele și se pleau cu ochii scăldăți în lacrimi în fața sîcnelor.

La zece și ceva sîcnele au fost aşezate în vagon și trenul special a plecat cu ele, cu multele coroane, și cu personalul curții, la Pöchlarn, după ce au fost de nou săfinate în gara dela Viena. În Pöchlarn au sosit sîcnele pe la miezul nopții, dar tocmai atunci se deschîrcase asupra ținutului o furtună groaznică, ploaie mare cu fulgere și cu trăsnete, astfel, că sîcnele nu au putut fi scoase din vagon, decât abia pela orele 3 dimineața, când s'a potolit furtuna. Atunci au fost de nou săfinate, apoi puse pe drie, duse la Dunăre, și trecute cu ajutorul unui brod de partea ceealaltă a Dunării. De aci apoi au fost duse în capela din Artstetten, unde cortegiu a sosit dimineața pe la cinci. Pela zece dimineața au sosit mai multe trenuri dela Viena, cari au adus pe moștenitorul de tron Carol Francisc Iosif, pe copiii decedaților, mai mulți membri ai familiei domnitoare și alt public, în fața căruia spoi la orele unsprezece s'a celebrat în capelă un nou serviciu divin și în urmă sîcnele au fost depuse spre odihnă vecinică în cripta de sub capelă. La înmormântarea aceasta din Artstetten a participat și fratele decedațului, fostul Arhiduce Ferdinand, care poartă astăzi numele burghez de Ferdinand Burg. La ora unu și jumătate toti au plecat cu trenul îndărăt la Viena. Copiii decedaților au fost primiți d. a. la trei în audiență din partea Monarhului, în palatul din Schönbrunn.

Consiliu comun de ministri. Marti s'a ținut în Viena consiliu comun de ministri, în care au fost comunicate rezultatele la cari s'a ajuns în urma cercetării severe purtate în contra criminalilor din Sarajevo, a căror număr s'a urcat la șase, căci despre șase s'a dovedit, că au fost provozați cu bombe și cu revolvere, în scopul de a sevărși atentatul asupra Arhiducelui Francisc Ferdinand. E constatată apoi, că bombele și revolverele le-au primit toti din Sârbia, prin urmare atentatul a fost urzit fa Sârbia. Consiliul comun de ministri s'a ocupat deci cu chestia, că ce acțiune diplomatică ar trebui să fie întreprinsă în contra Sârbiei? Rezultatul la care s'a ajuns a fost comunicat eri, Joi, Maiestății Sale în Ischl, prin ministrul de externe Berchtold, și numai după prealalta apreciabilă va fi dat publicitate. S'au luat măsuri apoi în consiliul de ministri și cu privire la o administrație mai energetică și la o controlă mai strică în Bosnia, față de elementele turbulente. Afără de faptul orii crimei și conștiții lor mai sunt mulți arestați, bănuiti ca complici ai mișcării tentat. Știrea, că în Bosnia s'ar face o mare schimbare de persoane la conducere, nu se adevereste.

Idealul Arhiducelui Francisc Ferdinand. Marele ziar german „Vossische Zeitung” scrie într-un articol mai lung, că Arhiducelul Francisc Ferdinand ar fi fost condus de ideea creerii „Statelor unite din Marea Austrie”, conform ideilor cuprinse în carteau cu acest titlu a domnului Aurel C. Popovici. Arhiducelul era convins, că monarhia va putea să devină tare și temută numai pe baza unei alianțe de state, în frunte cu împăratul, cu un guvern comun, cu un parlament central pentru rezolvarea afacerilor comune, — incolo însă pentru fiecare popor din monarhie auto-

ști muri pentru credință, tocmai așa ca și tatăl lor, ca și mama lor. Le-a întărit inițiile darul cereșc!

— „Auzi...? Încă batjocorește aici, în fața împăratului roman”, murmură ceata curtezanilor.

— „Așadar te joci cu mânia mea?”

— „Aici mă joc. Vreau să-ți arăt cum poate muri pentru credință sa o biată femeie slabă, cu toți copiii săi. Poți începe, noi suntem gata. Să fie voia ta!”

— „La moarte cu toții! răenci împăratul în furia sa obiceiuită. Să curgă sângele valuri! O lume întreagă înșioră privirea mea, și poporul acesta nemericină se joacă cu mânia mea. Începeți!”

In clipa următoare un călău înplântă până în plăsele pumnului în inima copilei celei mai mari, și biata abia putu rosti numele lui Isus și se și rostogoli la picioarele mamei sale.

— „Copila mea! strigă mama incremență, dar ea era moartă și sufletul ei plutea spre bolile cerești.

— „Lovitura aceasta a fost bună,” — zise Dioclețian cu satisfacție — „Continuă și ultima să fie bătrâna!”

Si ei continuau. Călăii așezără fetiță a două sub bardă.

nomie națională. De sine înțeles, că ceice se închină acestei idei cauță să convingă și pe actualul moștenitor de tron despre necesitatea acceptării și realizării ei. Astfel ziarul „Gross-Oesterreich” din Viena îi închină un articol mai lung, în care îi spune, că nu e permis să mai fie pus imperiul acesta în serviciul utopilor maghiare, dacă e ca să mai existe. Noul moștenitor de tron, Habsburg și el din creștet până în târpi, nu poate să facă politică germană, maghiară, ori slavă, ci numai politică austriacă, în înțelesul unei Austrii mari, care poate să devină puternică și fericită numai printr-o absolută egalitate, acordată tuturor popoarelor cari o compun..

Chestia de naționalitate.

La începutul lunii Aprilie din anul curent a fost aranjată o discuție publică în Oradea-mare, în chestia de naționalitate, sub auspiciile „Societății pentru științele sociale”. Cu ocazia aceea a rostit și domnul Dr. Aurel Lazar, avocat în Oradea-mare, un discurs mai lung, care a apărut acumă și în tipar, editura tipografiei „Concordia” din Arad. Domnul conferențiar a făcut istoricul desvoltării chestiei de naționalitate la noi; a vorbit despre cererile Românilor precizate în „Supplex libellus Valahorum”, despre legea de naționalitate dela 1848, apoi despre legea dela 1868, stabilind în urmă gravaminele Românilor și indicând calea pe care s'ar putea face vindecarea lor. Reproducem această parte a discursului, după cum urmează:

„Gravaminele sunt de două feluri, generale și speciale. Cele generale sunt acestea:

1. Am putea să-l numim gravamin moral, care a culminat în aceea, că poporul românesc este infășat ca un popor fără simț de cultură și moralitate, iar conducătorii lui ca niște agitatori politici fără convingere, cari nu cunosc noțiunea de patrie, cari vând patria la Viena, Petersburg și București. Și ca vîrf, au introdus un sistem caracteristic, a cărui problemă este, să infecteze sufletul poporului românesc. Acest sistem l-a creat și l-a inarticulat în legă statul ungur atunci, când a adus legile despre întregirea salarelor preoților și a învățătorilor confesionali, când art. XIV.—1898, XIII.—1909, XXXVIII.—1913, XXVII.—1907, nu îndeplinește întregirea salarelor în spiritul art. XX. din 1848, ca o datorință a statului, ci ca fărâmă de milă, expunând pe preoți și învățători celui mai rușinos control, făcând iluzorie autonomia bisericii gr. or. române și atârnând deasupra capelelor lor drept sabia lui Damocle mijlocul de traiu. Și nu numai îl pedepsesc pe cel ce nu-și înținește sentimentele naționale, ci și introduc rolul greșos al argintilor lui Iuda.

2. Alt gravamin general moral și politic este acela, care exclude pe Români din constituție.

La alcătuirea legii despre dreptul de alegere legislația a fost condusă de scopul: cum va putea împiedeca afirmarea naționalităților? Nu numai presa șovinistă a scriș-o aceasta, nu numai oratori ai accentuat-o, ci principiul acesta este exprimat în motivarea ministerială a proiectului de lege. Au adus lege împotriva cetățenilor statului, ca în contra făcătorilor de rele; i-au despoiat dinainte de puțină de a vota, înainte de a putea să știe, ce principiu vor mărturisi.

Asta nu e o dispozitie penală, ci preventivă. A presupune despre milioanele de

— „Mamă, frați, vă aștepț dincolo! Dzeu cu... N'a spucat a-și termina vorba și capul ca o mingă i-se rostogoli în sângele cald, ce abura ca un lac în zilele de vară...

Cu cât curaj a pășit fetiță pe eșafod! Ochi adânci ca o mare și i-a pironit pe ceriu, mâinile și-le-a impletit în cruce, ca să-și incredințeze sufletul grației de sus. O, tu fetiță fericită!... O, fugăraș din ceriu!... O martir cu ani puțini și cu credință multă, multă!..

— „Continuă, păgâne!“ — exclamă mama atinsă până adâncul sufletului de pumnul durerii, — vor să muri toții rând pe rând, pentru credință lor! Vorbea Sa-bellia și cu colțul năframei tot mereu își stergea de pe pleoape argintul, ce răsărea acolo ca din un izvor.

— „Să vină ceilalți! exclamă împăratul în glasul unui indiferentism păgân. Aveți încă și alte unele pentru ei. Vedeți să nu să ruginească! Acelea poate vor folosi!“...

— „Rupeți-le unghiile, despoiați-i de carne, culcați-i pe jar, căci poate acestea le vor da minte... (Va urma.)

cetăteni, că ei sunt contrarii statului, trădători de patrie, și împiedeca în exercitarea supremului drept cetățenesc, pentru care drept omenirea a purtat lupte sângeroase de secoli, numai pentru că nu aparțin rassei maghiare!

In 1868 nu s'a recunoscut egala îndreptățire a naționalităților, dar s'a dat egalitatea de drept a cetățenilor statului. Cum cadrează acum cu principiul egalității de drept această despoiere de drept? Când are dare și soldați dela naționalități, puterea de stat nu pomenește principiul ipocrit al inferiorității în cultură? Si oare nu statul este de vină, că cetățenii săi nu s'au împărtășit de binecuvântările culturii?

Binevoiți a judeca cu calmitate asupra acestui gravamin, și veți găsi că nu-l exagerăm. Este permisă lupta împotriva partidelor politice, acelea se pot și nimici, dar ca înzestrarea cu drepturi a cetățenilor să se facă atârnătoare de apartinența lor de rassă: într'un stat de drept este o concepție imposibilă. Seamănă aceasta cu sistemul de castă a Indienilor, unde clasa „pariilor“ era exclusă din toate drepturile. Dar este cu atât mai immorală, pentru că este dată puțină dobândirea drepturilor prin jertfă conștiinței naționale.

3. Urmarea naturală a sistemului acestuia este principiul acela de guvernare, produsul eriei mai nouă, care face dependentă sanarea gravaminelor și lărgirea drepturilor dela incredere. Dacă România eliminează din concepția lor politică principiile neincrederei și ale antipatiei, atunci vor primi, ca dar, binecuvântarea drepturilor, a legii și dreptății.

Principiul acesta nu l-am putut aflat la nici un invățat în științele de stat, și în orice caz este un interesant principiu de guvernământ, că statul atunci își înzestrează cu drepturi propriile popoare, și înțează cu prigonia lor, dacă le găsește vrednice de incredere și simpatia sa. Imediat înainte concedierea condiționată a pușcărișilor: dacă se vor purta bine, vor rămâne liberi, la dimpotrivă vor fi ținuți de nou în temniță. Astă o putea face Ludovic al XIV. cu popoarele sale, al cărui păcat l-a ispășit Ludovic al XVI-lea; dar într'un stat constituțional, unde popoarele însăși își dirigesc soarta lor, este cam dificil a susțineaza teza aceasta, pentru că ajungem la paradoxul, că înseși popoarele alcătuitoare de stat se dăruiesc pe sine cu increderea sau neincrederea față cu ele însăși, și așa fel își alcătuiesc legile. Pentru că în practică numai astfel se poate indeplini acest principiu.

Puterea supremă a statului ungur a-decă are doi factori principali: *regele și națiunea*. Națiunea își exercită puterea supremă prin parlament. Legile se aduc în parlament, și tot din increderea aceluia poate să existe și guvernul din toate timpurile; parlamentul este deci forul chemat să îndrumă soartea popoarelor din stat.

Naționalitățile aşadară trebuie să se facă vrednice de increderea și simpatia majorității parlamentului, dacă își doresc îmbunătățirea sortii. Astă o putem pricepe din punctul de vedere al oportunității și mai ales al majorității parlamentului, însă și majoritățile se schimbă, și cu aceasta și termometrul acela, care arată gradul increderei și a simpatiei. Cum să se aranjeze nenorocitele de naționalitate? A cui simpatie să caute a o dobândi?

Nu este iertat deci a arunca în viață publică un asemenea principiu, pentru că este moralicește umilitor pentru naționalitate, iar după dreptul public și anticonstituțional și nu e altceva, decât a face jugul caudin sistem de guvernământ.

Increderea și buna înțelegere este legătura sufletească dintre popoare: este slujănicie însă, când un popor caută după încrederea guvernelor. Drepturile primite ca cinstă stăpesc simțământul de libertate și dorul de neatârnare.

4. Ca cel din urmă gravamin general amintesc ținuta presei maghiare.

Terenul presei este îndrumarea concepției publice, a gândirii și sentimentului societății, și pe urmă influențarea, prin opinia publică creată, a conducătorilor vieții de stat. Gravaminele administrative, de justiție și economice, se restrâng la cazuri și situații speciale și nu ating totdeauna deodată naționalitatea întreagă, de aceea adesea se pot sănă sau contrabalanșa.

Presă însă produce efecte generale, universale, cari nu se pot sănă, nici a te lupta în contra lor nu e posibil. Si abia e unul sau două organe, care să trateze obiectiv, cu drăgoște și simț de dreptate chestiunea aceasta. Nu voi să ilustrez cu exemple teza aceasta, amintesc numai acuzație însă ridicată pe vremuri în raport cu rubele rusești, și care însă ridică acum în altă direcție. Cu toate că în chestia aceasta presă este o mare putere, pentru că chestia națională nu se poate rezolvi cu legi, cu instituții, acestea asigură numai modul și calea înțelegerei împrumutate,

Limpezirea concepției societății, înțearea deasupra interesului de partid politic, eliminarea ideilor falșe, înțelegerea împrumută a celor două popoare pot să nască mișcarea aceea, care va pretinde cu putere irezistibilă activitatea potrivită a potestății statului. Mișcarea aceasta numai presă o poate conduce și umplea de doh, și atunci se va face trup cuvântul lui N. Wesselényi — grăit în 24 August 1848 — despre trebuința istorică a simțământului de frăție și afinitate.

(Va urma.)

Corpurile legiuioare române.

Pe la finea săptămâni trecute corpurile legiuioare române au terminat discuția asupra adresei. Adresa a fost votată și prezentată Regelui Carol prin calea o delegație, atât din partea Camerei căt și din partea Senatului. Sâmbătă apoi a ales, atât camera, căt și senatul, căte o comisie mai mare, care are să compună proiectul despre modificarea constituției țării. Corpurile legiuioare române au fost apoi prorogate până la toamnă, dându-se timp suficient comisiunilor ca să-și poată îsprăvi bine lucrările.

Situatia în Albania. La inițiativa lui din partea admiroului englez, guvernul din Albania a început per tractări nove cu reșculă și încheind cu ei și un nou armistit de zece zile. Până decurg aceste per tractări ministrul president Tuhan a plecat la Petersburg, apoi va merge la Berlin, Paris, Londra și Viena, pentru a expune guvernelor de acolo situația și a le cere sprijinul. Se pare însă, că altă scăpare nu mai este, decât retragerea principelui Wilhelm de Wied, care ar fi făcut de jefă pregătirea necesare, după o stire mai nouă, de a putea pleca familia sa la București, deocamdată singură, ca mai târziu să poată urma și principalele, care e cu totul disgustat de situația în care se află. N'au mai ramas pe partea sa decat cam 1500 de soldați, ceiași toti au trecut la reșculă. Cei mai de seamă dintre conducătorii trupelor sale au dovedit de trădători. Cea mai mare greutate o formează însă lipsa de bani. Ni mai are bani, nici principale, nici guvern. Ce'ze milioane primele dela puterile europene s'au dus, iar alte sume noi, cerute de la co-nușie internă onală de control, n'au fost acordate. Și fară bani nu se poate purta răsboiu nici cu — Albanezi!

Colecta pentru rezidirea seminarului.

Continuăm cu publicarea colectelor deschise în arhidieceza pentru adunarea de oferte benevolе pe seama seminarului « Andreian » din Sibiu, supus reedificării.

Colecta preoțimiei din tractul Turda, intrată la consistor, a dat următorul rezultat:

1. Iovian Murășan, prot.	Turda	200—
2. Vincent. Orăsan, par.	Agârbiciu	100—
3. Romul Popa, par.	Ajintiș .	100—
4. Ioan Iliescu, paroh	Banabic .	100—
5. Igaatie Berendi, par.	Carcădea	100—
6. Maxim Purșa, par.	Ceagz .	100—
7. Ioan Călugăr, par.	Cicădiu .	100—
8. Vasile Nicoară, par.	Ciunga .	100—
9. Ioan Opris, par.	Cristiș .</	

Din parlament.

Sedinta de Luni a dietei a fost scurta. S'a stabilit numai ordinea de zi pentru sedinta urmatoare, tinuta Marti. La sedinta aceasta s'a prezentat apoi si opozitia maghiara si a luat parte la discutii. S'a votat unele proiecte märurante de lege si s'a inceput discutia asupra modificarilor legii timbrelor. Opozitia combate proiectul de lege, ca valamator pentru poporul sărac a ţării, căci se urcă în mod însemnat timbrele în afacerile procesuale.

S'a continuat discutia asupra acelueiasi proiect de lege si Mercuri, fără a se terminta. Cu toate, că sedintele dietei se tîn dela 10 până la 6 seara, abia pe la orele 7 s'a putut intra în partea mai însemnată a acestei sedinte, pe care o formau multele si diferitele interpelari, anunțate in ziua premergătoare.

Mai antai a răspuns însă dl ministrul de culte Iancovich la o interpelare mai veche a deputatului naționalist român Dr. Stefan C. Pop, spunând, că la episcopia din Haiducoglu nu s'a întâmplat nici un abuz, episcopul și-a exercitat numai drepturile sale. Reorganizarea episcopaliei e in curs și în privința trecerii unor comune românești la eparhiile de mai multe decurg peractările.

Interpelantul nu era de față. Casa a luat răspunsul la cunoștință. Au urmat mai multe interpelari, între cari și a contelui Andrássy Gyala, în chestia omorului dela Seraievo, apoi a contelui Appony, în chestia greseliilor săvârșite cu ocazia unei inimormântări Arhiducelelui Francisc Ferdinand și a soției sale Sofia. Prim-ministrul Tisza a răspuns la toate interpelările.

Sedintă s'a încheiat abia la orele 10 și jum. noaptea.

Ieri, Joi, s'a continuat discutia asupra legii timbrelor, după a cărei votare urmează la rând legea despre darea de spirt, la care asemenea va vorbi opozitia maghiară și o va combate, numai pentru a să amâne punerea în discuție a proiectelor de lege referitoare la reformele administrative, care vin la rând imediat după legea despre darea de spirt. Dieta însă își va continua acum sedintele fără întrerupere, până nu vor fi votate și legile administrative.

NOUTĂȚI.

La Sinaia. Regele și Regina României, cu suitele lor, au sosit luni după ameazi la Sinaia, unde au luat reședință de vară.

Studente la universitate. Elevele care au trecut examenul de maturitate și doresc să se inscrie la universitatea din Cluj, au să și adreseze cererile de primire către ministrul r. u. de culte și instrucție publică, și provăzute cu documentele necesare să le înainteze decanatelor dela facultățile universității până cel mai târziu în 31 iulie 1914.

Incident la frontieră română bulgară. Soldați bulgari dela frontieră au impuscat pe grănicerul român Constantin Zuciă. România a pretins guvernului bulgar să facă o anchetă severă, pentru a lămuri responsabilitățile. Soldatul Zuciă a fost înmormântat Duminecă, la Bazargic, cu o deosebită solemnitate.

Studenți din Ungaria la serbarea de pe Câmpul mierlei. Poliția din Neopianta cercetează să afle, dacă studenții sărbi, cam o sută, din acest oraș, au calatorit oare la Kosovo pe cheltuiala guvernului sărbesc? Mai mulți studenți povesteaude adeca prin oraș, că guvernul Sârbiei i-a invitat la festivitate și li-a plătit toate cheltuielile avute cu acest prilej.

Concordatul. În afacerea concordatului încheiat între Vatican și guvernul Sârbiei, se mai anunță că în săptămâna trecută papa și-a dat învoie ca în parohiile romano-catolice din Sârbia să se întrebuneze la liturgie limba veche slavonă și alfabetul cirilic, în conformitate cu ordinările date de mai mulți înaintași ai săi.

Caz de moarte. Fostul secretar de stat Iosif Chamberlain, unul din cei mai însemnați bărbați de stat ai Angliei, a răposat în etate de 78 de ani. Numele lui fusese des pomenit în anul 1899, pe timpul războiului purtat cu Buri, ale căror republike înfloritoare au fost subjugate de forțele covârșitoare engleze.

Hymen. Domnul Constantin P. Gramă și d-șoara Miti I. Russu, își serbează cununia religioasă Duminecă în 29 iunie v. (ziua sfintilor apostoli Petru și Pavel) la orele 4 d. a. în biserică gr.-ort. română din Sita-Buzeu.

Pentru ziua numelui. Domnul Paul Munteanu, c. și r. colonel penzionat, răscumpărând felicitările cu prilejul onomasticei sale, a binevoită a dări cor. 10 la fondul „Episcopul Nicolae Popa pentru masa învățătorilor meseriași”, al „Reuniunii sodalilor români din Sibiu”.

Cumpătare obligatorie. Un ucaz al țăruilui, cu data de 17 i. c. și contrasemnat de ministrul rusesc de război, oprește consumarea de băuturi alcoolice tuturor soldaților aflați în serviciu. Cel pedepsit pentru betie, nu va fi înaintat la nici un grad de subofițer. De la ofițeri se cere să dea exemplu bun subalternilor de toate categoriile. Se vor purta liste exacte despre fiecare ofițer cu privire la chestiunea consumării de alcool. Fiecare corp de ofițeri are dreptul să opreasă — cu o majoritate de 2—3 voturi — consumul de alcool cu prilejul întrenurilor ofițeresci. Comandanții, ajutați de preot me au să organizeze societăți de temperanță, cu statute facute de forurile bisericești. Medicii de regiment se îndatorează ca cel puțin de două ori pe an să înțâlnească prelegeri, în prezența tuturor ofițerilor, despre stricăciunile alcoolului, ear preții de regiment vor trata aceleași întrebări din punct de vedere religios. Autoritățile militare vor îngriji ca ofițerimea să aibă la indemana bibliotecă, exerciții de sport și gimnastică, să învețe limbi străine, să asculte muzică, teatru șic. a.

Sanator în balon. Un medic din Cleveland, Dr. H.ym, plănuiește să facă un sanator la o înălțime de două mii de urme dela pământ. Si anume: va provede cu cele trebuințe un balon, și în fiecare seară acest balon-sanator are să se ridice la înălțimea de 2000 de urme, ca să petreacă noaptea acolo. Dimineață la balonul vine earășii la pământ. Aerul de noapte, la înălțimea aceasta, după părerea numitului medic, are o bură înrăurire asupra bolnavilor de inimă.

Sfintire de școală. Duminecă în 12 iulie n. (ziua sfintilor apostoli Petru și Pavel) se va face în comuna Seroafa sfintirea școalei nove gr.-ort. române. La orele 10 va fi serviciu divin, cu procesiune la edificiul nou școlar și sfintirea acestuia. Va urma conferință clubului prețesc, cuvânt ocasional rostit de preotul G. Simedrea, și masă comună. După amiază producție teatrală în scopul înființării unei biblioteci parohiale. Programul e bogat. Prețul de intrare 1 cor.

La gimnaziul superior de stat din Sibiu au fost înscrise în anul școlar 1913—1914, 473 de elevi, dintre cari 425 au dat examenul de finea anului. Dintre acestia au fost maghiari 161, germani 25 și români 249. Au căzut din cete un studiu 41, din care două obiecte 32, și din mai multe 36. Fișește, profesorii vor spune, că din lipsa de surgență, ori de intelect, pecând adevărul va fi, că din pricina limbii pe care nu o cunoște și în care sunt situate învățăturile.

Petrecere în Poiana Tinerimea studiilor din Poiana-Sibului va aranja în 12 iulie n. o petrecere de vară în romantica pădure „Staule”. Invitații speciale nu se fac.

Un eveniment literar. Cetim în „Foaia Diecezănească” din Caransebeș: Aflăm, că monumentul op „Colegiul de predici” de profesorii Dr. T. Tarnavscu și Dr. E. Voivodă dela facultatea teologică din Cernăuți, ieșită din tipar acum nu de mult aici în Caransebeș în a II-a ediție, este aproape de a se epuiza. Numai puține exemplare se mai află și să trece și această ediție. Înregistrăm acest fapt, ca ceva demn de remarcat și totodată îmbucurător, că producțile literaturii teologice sunt azi foarte căutate, încât opere mari, apărute în tiraj, ca și acesta, mare, să treacă în intervale de căte 2—3 ani. La noi aceasta constituie într-adevăr un eveniment. — După cetea astăzi, momentan se aranjază materialul pentru tomurile IV (sărbătorile de peste an) și V (ocanii extraordinare: înmormântări, instalări, sliojiri de biserici, clopoțe, cununii etc.), făcă de cari și până acum s'a arătat un foarte mare interes.

Concurs. Comisiunea economică a comitatului Sibiu publică concurs pentru șase stipendii de căte 300 coroane menit pentru tineri industriași din acest comitat, cari au terminat clasa a treia a unei școală industriale și doresc să-și completeze cunoștințele la vreo școală de specialitate în afara de teritoriul comitatului nostru. Petițiile însoțite cu documentele necesare, și scrise cu mâna proprie, se adresează Comisiunii economice a comitatului, și se înaintează până cel mai târziu în 31 iulie 1914 către vicecomitate din comitatul Sibiu, unde se dau toate deslușirile privitoare la obținerea stipliilor.

Concurs. Din partea vicecomitelui din comitatul Sibiu se publică concurs pentru un stipendiu de 300 cor. dat din partea Cassei de păstrare generale sibiene pe seama unui industriaș doritor de a cerceta școala de tășătorie din Cisnădie în anul școlar 1914—1915. Stipendiu se poate acorda numai acelor tineri industriași, cari sunt sibieni. Petițiile (insoțite de act de botez, atestat de moralitate, de sănătate și testiemoniu școlar) se adreseză către comisiunea administrativă a comitatului și se înaintează cel mai târziu până în 31 iulie 1914 vicecomitelui.

Concert în Teaca. Comitetul filial al Societății teatrale române din Teaca va da un Concert urmat de dans, în 12 iulie st. n. 1914 (Sf. Petru) în sala cea mare a otelului „Schneider” din Teaca, cu concursul D-șoarei Maliuța Bran și al ascultătorilor „Cursului pentru dirigenți de cor” sub conducerea D-lui Ion Harșia, abiturient al conservatorului din Lipcea. Începutul precis la 8 ore seara.

Stabiliment de electricitate. Consiliul comunal din Brașov a hotărât să clădească un stabiliment electric al orașului. În considerare că ofertele făcute erau prea scumpe, consiliul va înființa el însuși o societate pe acțiuni cu un capital social de un milion și jumătate de coroane în scopul numit.

La fondul congresului meseriașilor români, al Reuniunii sodalilor români sibiieni intru vecinica odihnă a răposatului Gh. Tătar din Sebeșul săs. au mai dăruit: Sergiu Medean, protopresbiter (Sebeșul săs.), 1 cor.; Nicolae Stoica dir. școl. (Răchita), 40 bani; Chirion Serban, cassarul însoț. Raiffeisen (Săsăuș), 20 bani; Nic. Borza prot. (Făgăraș), 50 bani și Zosim Cichindelean, învățăcel cismăș, 25 bani; ear la Legatul T. L. Albini pentru ajutorarea copiilor din Cut, aplicată la meseriaș au dăruit Iulin Albini, notar penz. (Zlatna), soția sa Elena n. Iancu și copiii lor Iulin, Valeria, Aurel, Felicia, Ovidiu, Vilanelă, Septimiu și Gratiela, 2, cor. Dr. Aur. Millea, adv. și fica sa Carmen, 50 bani; Dr. Ion Colbazi, candide adv. 40 bani; Ion Cismasiu, notar (Metes) și soția sa Mărioara n. Gombos, 80 bani; Dr. Victor Munteanu, adv., 50 bani și Vic. Tordășianu, președint, 10 bani.

La Reuniunea meseriașilor sibiieni au fost primiți următorii membri ordinari: Simion Comănescu, (originar din Sibiu, fiu de econom, cu 4 cl. gimn.), sodal mehanic; Victor Enyedi-Aiudeanu (orig. din Campeňi, fiu de croitor, cu 3 cl. gimn.), sodal cumpănar; Demetru Oana (orig. din Rodu, fiu de econom), sodal cireclar; Ioan Hanțu (o.ig. din Comăuș, fiu de zidar), sodal pieler; Vasile Oancea (orig. din Rahău, fiu de econ.), sodal pantofar; Emil Vintilă (orig. din Sibiu, fiu de econom), cu 2 cl. gimnaziale, măestru pantofar; Iulie Hanțu, (originar din Comăuș, fiu de zidar), sodal barbier, Nicolae Vintilă (orig. din Ibașfalău, fiu de econom), ascuțitor artistic de cunțite; Petru Parecetică (orig. croat din Kacsmar, comitatul Băcskórog, fiu de econom, cu 3 cl. civile), croitor și Horia Necșa (original din Tâlmăcel, fiu de învățător, cu 3 cl. gimnas.), califică de librărie. Cu acestia numărul membrilor treceți în protocolul fundamental a ajuns la 1200. Între membrii și jutători cu taxa de 4 cor. anual au binevoită să se inscrie dni: Dr. Aurel Millea, avocat, C. Bardoș, Alecsandru Chifa, revizor reg. și Simion Stoianovici, cursor la banca generală de asigurare.

Cărți și reviste.

Anuarul institutului pedagogic-teologic ortodox român din Arad, pe anul școlar 1913—1914, redactat de Roman R. Ciorogăriu, protosincel, director. Cuprinde: Dr. Petru Pipoș, biografie. Două studii pedagogice: Dr. W. Rein, activitatea sa pedagogică, și Rousseau cu ocazia bicentenarului nașterii sale, lucrare de Dr. P. Pipoș. Personalul didactic se compune din 1 director, 9 profesori, 2 instructori, 1 medic al institutului și 1 învățător la școala de aplicație. Internatele au avut 66 de teolog și 92 pedagogi. Inserierile la institut se fac la 1 Septembrie st. n., iar în 2 Sept. n. se incep prelegerile.

Transilvania, revista Asociației pentru literatura română și cultura poporului român, Nr. 6 din Iunie 1914 cuprinde: Oct. C. Tăsăuanu: Cursurile „Asociației”: I. Istoria universală în ultima jumătate de veacul al XIX-lea, conferință ținută de dl Dr. Ioan Lupuș, protopopul Săliștei; II. Istoria României dela 1856, rezumatul conferinței ținute de dl Dr. Ioan Ursu, profesor de istorie la universitatea din Iași. Sextil Pușcariu: Istoria literaturii noastre vechi: Capitolul III. Dr. O. G. Școala activă. Vasile Zdrenghaea; Folclor; Niculăfior de Sârb. Ghîță

Cătănuță. Cronică: Școlare: Primul congres al învățătorilor români din Bucovina. Al zecelea congres al învățătorilor din România. Curs de lucru manual. Reforma învățământului secundar. — Activitatea Asociației: Cooperativele sătești. Comemorarea lui Eminescu. Secțiile științifice-litare. Cursurile de analfabeti. Despărțiminte. Muzeul Asociației. Agenturi. Adunarea generală. — Redacția și administrația: Asociație, Sibiu.

Din public.*)

Mulțamită publică.

In urma apelului lansat din partea parohiei gr.-ort. române din Hendorf tracătul Sighișoarei și trimis fraților noștri din America, Nicolae Constandin jun. și George Moldovan pentru contribuții în scopul cumpărării unui clopot nou la sf. biserică, au binevoită a contribuții pe lista lui Nicolae Constandin în Gary Indiana următorii: Nicolae Constandin și soția Fevronia din Hendorf 25 cor. Filaret Enciu și soția din Teline 25 cor., Iacob Oțăteanu din Iacobeni 5 cor. George Oancea, Ioan Negrea, Iacob Negrea, Miron și soția Ana Boeriu din Grid 3,75 bani, toți din Grid cete 2,50 bani. Din Grid au mai dăruit cu sumă de 1,25 următorii: Irimie Popa, Bucur Comanita, George Popa, George Stejăroiu, George Cernea, Lascu Drăgiciu, George I. Popa, Andrei I. Popa, Leonte D. Boier, Bucur B. Popa, Toma Drăghiciu, Iacob Urdea, Ioan Chelemen și Nicolae Urdea. Victor Dumitru, Teleag 2,50 bani, Tanase Toma, Vecerd 1,25 bani, Zaharie Medrea Daneș 1,25 bani. Ilie Novac 2,50, Paraschiva Novac 1,25 ambii din Șeica-mare, Nicolae Vasiliu 2,50, Zaharie Lungu 1,25 din Cața, Pavel Luca 2,50, Ștefan Tema 1,25, din Ilidia, Ilie P. Roșca Ilie B. Roșca, din Selimbăr cete 1,25, Ioanita Stan Alma 1,25, Iarăie Bucur, Avrig 1,25. Ioan Muntean, Merghindeal 5 cor. Ioan Joanta, Bârcut 5 cor. George Langă, Hundrubechi 5 cor. Serafin Bontea Farău, 2,50 bani. George Penache Părău 1,25 Ioan Buciumea 1 cor. Valeriu Morariu 1,25 Andron Pumnea 2,50 din Căciulata și Nicolae Gabrea 1,25. Dănilă Giurgiu, George Rusu, Bulzăști 1,25 bani. Valeriu Luca din Recea 1,25 Iacob Neagoe Persani 2,50. George Rehan, Sighișoara 2,50 Nicolae și Ana Stanescu, Chesler 1,25. Zaharie Hantău 2,50 Ilie Popa 1,25, din Teline.

Pe lista lui George Moldovan în Zănvăllie Chio: George Moldovan și soția Sofia, Hendorf 5,25 bani, Zaharie Bută, Hendorf 25 cor. Ioan și Maria Spiridon 5 cor. Pavel Stețiu 1 cor. Ioan și Frosina Marin 12,50 toți din Retișdorf, Miru Tabar, Samosmező 1,25 George Sabău, Cirdasada, 50 fil. Nicolae Popp, 1 cor. Nagydesfile, Simeon M. și Cornelia, 5 cor. Ioan Berghea, 2,50, Ana Russ, Alexandru Russ, Nicolae Berghea, Ioan Flesiaru, Ioan Berghea, Dumitru Sanduțoi din Brău, cete 1,25 cor., George Matich, Iași, cor. 1,25, George Cristian, George Mocan, din Vad, cete 1,25 cor. Ioan Gidean și Maria, Nicolae Rohan, Mări Nicolae Tomă, cete 5 cor. Zaheiu Rohan, cor. 1,25, Nicolae David, cor. 2,50, toți din Galați, (Făgăraș), Vasile Gh. Șan, Călinic cor. 2,50, Lazar Negriș, Iustina L. Negriș, Oenă-Sibiului cor. 2,50, Floarea Faraon, Ioan Oroian, Ilie Filip, Curitău, cete 1,25 cor. Nicolae Muntean, Sasăbeș, cor. 2,50, Aurel Cupșa, Giorocuta și Vasile Bârsan, cete 2,50 cor. Teodor Crigan, Chieșd 1 cor. Nicolae Iacob Urdea, Grid cor. 1,25, Iacob Ittu cor. 1,50, Ioan Mișcoiu, cor. 1,25, Nicolae Popoca, cor. 1,25, toți din Sincanouș, Toma Pop, Comana cor. 2,50, Toma Pop, Mihail Pop, Grigorie Pop, George Pop, cete 2,50 cor. toți din Nagyfală, Anica Moga, Orăștie cor. 1,25, Grigorie Griga, Șărling, cor. 2,50, Alexe Ilarie, Simion Mușat din Sambăta de Jos, cete

Nr. 385/1914.

(512) 1—3

Concurs.

Pentru întregirea posturilor învățătorești dela școalele noastre confesionale, din comunele mai jos numite protopresbiteratul Iliei, se scrie concurs cu termen de **30 zile** dela prima publicare în „Telegraful Român”.

1. Cerbia. Salar dela biserică 400 cor., 200 cor. dela Preaven. Consistor, iar restul votat dela stat.

2. Runcor-Vica. Salar dela biserică 600 cor., dela Preaven. Consistor 300 cor., iar restul cerut dela stat.

3. Tîrnava. 4. Tîrnavaia. Salar dela biserică căte 600 cor., iar restul cerut dela stat.

5. Fues-Bagara. Salar dela biserică 100 cor., iar restul cerut dela stat.

6. Boiu de sus și de jos. Salar dela biserică 400 cor., iar restul cerut dela stat.

La școalele de sub Nr. **1—5** cvartir în natură deplin corăspunzător și grădini ori relut de căte 20 cor. pe an. Iar la cea din Boiuri, până la edificarea unui nou local de școală, se va inchiria o casă corăspunzătoare pentru cvartirul învățătorului, grădină în natură, ori relut de 20 cor.

Invățătorii aleși vor fi datori în Dumineci și sărbători a conduce elevii la biserică și a cânta cu ei răspunsurile liturgice.

Concursele înzestrante cu documentele recerute au a se înainta subsemnatului oficiu în terminul deschis.

Iulia, la 25 Iunie 1914.

Oficiul protopresbiteral:

Z. Murăsan
protopresb.

Concurs.

Pentru întregirea definitivă a catedrei a două de învățător la școala noastră română gr.-or. din comuna Brașov-Stupini, protopiatul Brașov, se publică concurs cu termin de **30 zile** dela cea dintâi publicare în „Telegraful Român”.

Invățătorul ales și întărit va avea:

1. 543 cor. anual, care se vor plăti în rate lunare anticipative dela biserică.

2. 100 cor. pe an venite cantoriale incassate după serviciile făcute, și

3. 557 cor. ajutor dela stat, care se vor plăti tot în rate lunare anticipative.

4. Cvartir natural, corăspunzător legii, în edificiul școalei, și 3 stângini lemne, din cari se vor încălzi și salele de învățământ.

Invățătorul ales va fi dator să facă și servicii de cântăret Dumineci și sărbătoarea la utrenie și liturgie, iar în zilele de lucru cu săptămâna; va avea să dea instrucție Dumineca și sărbătoarea tinerimii școlare de repetiție pe rând împreună cu celălalt coleg.

(511) 1—3

Doritorii au să-și înainteze rugările lor conform normelor în vigoare subsemnatului oficiu protopopesc și să se prezinte în vre-o Dumineca sau sărbătoare în biserică, ca să-și arăte destoinicia în cântări.

Brașov, în 22 Iunie st. v. 1914.

Ioan I. Maximilian George Constantin
paroh, președinte.

Aprobat: **Dr. V. Saftu**
protopop.

Berea Dreher de Steinbruch

este cea mai bună și nutritioare beutură. Se capătă pretutindenea. Atențiuie la etichetă.

— Depozitul principal la: —

M. Samuil Rubinstein,
→ Sibiu. ← (510) 1—3

Sam. Wagner,**Atențiuie!**

Doritorii de-ași procura mori, cilindre pentru assortat făină, pietrii de mori de orice calitate, tot soiul de mașini și unele agricole, mașini de lână, piuă pentru abale (postav), tot soiul de motoare dela cel mai mic și pără la cel mai mare, cu un cuvânt tot soiul de mașini, precum și Traverse, Cement, Trestie, Chei pentru ziduri, toate fierăriile trebuincioase la clădiri (edificări).

In bogata și bine assortata sa prăvălie de fier se găsesc toate sculele pentru meseriași, fierar,

Concurs repetit.

Pentru întregirea parohiei de clasa III Băcia, (situată în apropierea gării Piski), se publică a III-a oară concurs, cu termin de **30 de zile** dela I-a publicare în „Telegraful Român”.

Emolumentele împreunate cu acest post sunt cele făsionate în coala B.

Reflectanții au în terminul deschis a-și înainta concursele oficiului protopresbiteral din Deva, având a se prezenta în vre-o Dumineacă ori sărbătoare în comună spre a face cunoștință cu poporul.

Deva, la 20 Iunie 1914.

Oficiul protopresbiteral gr.-or. al Devei.

Dr. Ioan Dobre
protopop.

Nr. 330/1914.

(506) 1—3

Concurs.

Pentru ocuparea postului de învățător, eventual învățătoare la școala confes. gr.-orient. română din **Borgo Suseni** (Felsőborgó), protopresbiteral Bistriței, să scrie concurs cu termin de **30 zile** dela prima publicare în „Telegraful Român”.

Emolumentele împreunate cu acest post sunt:

1. Din fondul școl. a parohiei 700 cor. anual, cari se plătesc în rate lunare anticipate.

2. Din cassa bisericiei 200 cor. anual, cari se plătesc în 2 rate semestrale decursive.

3. Restul, până la minimul legal, dimpreună cu toate gradațiile, se primesc deja dela stat.

4. Bani de cvartir 200 cor. anual, ce se plătesc în 2 rate semestrale decursive, eventual cvartir în natură.

5. $\frac{1}{4}$ jug. cat. grădină, lângă școală.

6. Pentru conducerea școalei de repetiție-economică și a grădinii de pomărit, 100 cor. anual.

7. 2 orgii de lemn de foc, cu cari este a se facă sala de învățământ.

Pe lângă împlinirea datorințelor cerute de legile regulamentele existente, cel ales va fi dator fară altă remunerare:

a) Să formeze cu copiii de școală și cu adulții un cor, cel puțin în 2 voci cu care să cânte la sf. liturgie în Dumineci și sărbători, eventual și alte cântări la diferite ocazii și producționi;

b) În timpul statorit de comitetul parohial, să instrueze adulții și analfabetii;

c) Să aranjeze felurite producționi școlare, în înțelesul ordinăților existente;

d) Să conluca școala de repetiție economică, și grădină de pomărit, eventual și de legumărit;

e) Să instrueze tinerimea școlară în albinărit și cultura vermilor de mășă;

f) La caz că se va alege învățătoare, aceasta va fi îndatorată a propune și lucrul de mână la copile.

Cererile de concurs, instruite conform legilor și ordinăților existente, să se trimită în terminul statorit, oficiului protopresbiteral gr.-ort. român al tractului Bistriței în Beszterce.

Concurenții se vor prezenta înainte de alegere în parohie, spre a face cunoștință cu poporul și a-și arăta dezeritatea în cântări și tipic.

Concurenții să fie români gr.-orientali.

Postul se va ocupa numai cu 1 Octomvrie st. n. a. c. de când se va pune și salarul în curent.

Din ședința comitetului parohial gr.-or. ea se anunță școlar ținută în Borgo-Suseni (Felső-Borgó) la 26 Martie 1914.

Eliseu Dan. președinte, paroh.

Ioan Sărețan, notar, inv. pens.

Văzut:

Greg. Pleșosu
protopop.

(513) 1—3

Nr. 34/1914

(507) 1—3

Concurs.

Pentru întregirea postului de învățător la școala conf. rom. gr.-ort. din **Tâmpa**, protopresb. Deva, (comună situată în nemijlocită apropiere a gării Piski), se publică concurs conform ord. Vener. Consistor dto 22 Maiu Nr. 6647 Școl. în urma trecerii la penzie a fostului învățător Avram Laslău, cu termin de **30 zile** dela prima publicare în „Tel. Rom.”.

1. Salar conform Art. XVI. din 1913, anume: 600 cor. dela comună bisericească, iar restul dela stat.

2. Cvartir în noul edificiu școlar și 8 metri de lemn pentru învățător și sala de învățământ.

3. Pe lângă datorințele impuse prin lege și regulamentele în vigoare învățătorul ales va fi dator fară altă remunerare să facă și serviciul de cantor, conducând regulat copiii la biserică și cântând cu ei cântările liturgice.

4. Să țină regulat instrucție cu elevii școalei de repetiție.

5. Să instrueze corul adulților și să aranjeze cu ei producționi.

Doritorii de a ocupa acest post să-și aștearcă rugările ajustate cu documentele necesare la oficiul protopresbiteral din Deva în terminul susindicate și să se prezinte în vre-o Dumineacă sau sărbătoare în biserică spre a cânta și a face cunoștință cu poporul.

Tâmpa, la 1/14 Iunie 1914.

Alexandru Petru
paroh, pres. com. par.

Muntean Iuon
notar.

Vidi: **Dr. Ioan Dobre**
protopop.

Concurs.

Pentru întregirea posturilor învățătoarești vacante la școalele conf. gr.-or. române din Gurariu și Mag, se publică concurs cu termin de **15 zile** dela întâia publicare în „Telegraful Român”.

Condițiile de concurs sunt următoarele:

1. În Gurariu salarul se plătește 600 cor. dela biserică, restul dela stat; în Mag 480 cor. dela biserică în rate 3 lunare, restul dela stat.

2. Dacă din vina învățătorului i se va detrage ajutorul dela stat, comună bisericească nu este obligată a-i suplini.

3. Cvartir în natură și relut de grădină de 20 cor.

Aleșii învățători vor fi obligați:

a) a provedea instrucționea în acea clasă a școalei de toate zilele, la care va fi împărțit;

b) a propune obiectele de învățământ, cu cari va fi însărcinată în cursurile școalei de repetiție economică;

c) a forma și conduce cor cu tineretul școlar și adult, a conduce cântările liturgice cu corul elevilor sau cu adulților.

Ceice reflectăză la aceste posturi, sunt îndatorați și se prezinta în vre-o Dumineacă ori sărbătoare în bisericile respective, spre a-și arăta destoinicia în cântările bisericești și a face cunoștință cu poporul.

Cererile de concurs se vor înainta în terminul fixat oficiului protopopesc gr.-or. român din Săliște.

Săliște, în 25 Iunie 1914.

Oficiul protopopesc gr.-or. român al Săliștei pe baza deciziei comitetului parohial din Gurariu dto 22 Iunie 1914 și a celui din Mag dto 27 Aprilie 1914.

Dr. Ioan Lupuș
protopop.

Orfanii Neamului

Roman nationalist

de

N. Rădulescu-Niger.

Prețul: 4 cor. + 20 fil. porto.

Nr. 233/1914.

(505) 2—3

Concurs.

Pentru ocuparea postului de capelan cu drept de succesiune în comuna bisericească gr.-ort. română de clasa III. **Orăștieoare de Jos**, din protopresbiteral Orăștiei, se publică concurs cu termin de **30 zile** dela prima publicare în „Telegraful Român”.

Venitele împreunate cu acest post sunt, pe lângă ajutorul cel-vădă dela stat ca capelan, folosirea intregei porțiuni canonice și a tuturor veniturilor stolare, prestațiuni de lucru și jumătate din tabla de pădure, după uzul local evaluate conform coalei B. pentru salarul parohului bâtrân, afară de casa parohială și grădina pe care o va folosi parohul până în viață.

Toate acestea le va folosi capelanul pe baza protocolului statorit de comitetul parohial cu consensul parohului la 26 Martie 1914 și primul de Preaveneratul Consistor sub Nr. 4954 Bis. a. c.

Doritorii de a ocupa acest post se trimite, până la terminul cuvenit, rugările concursuale cu documentele recerate de legile în vigoare la subscrисul oficiu și să se prezinte la biserică spre cunoaștere, cântare și eventuală servire.